

Распуст је прошао. Ове године Маја је са бабом и дедом летовала на планини. А сада се треба вратити кући.
 Деда воли да вози ноћу, да избегне гужву.
 Жућа је остао код куће. Не воли да путује...
 Од путовања се разболи.

Како је дуг овај пут!
 Уљуљкана на задњем седишту, Маја
 тоне у сан.

Кад се пробудила, јутро је већ
 одмакло.
 – Стигли смо? Кол’ко је сати? Ууу, дуго
 сам спавала! Деда је већ извадио
 торбе из пртљажника...
 Баба нешто ради у кухињи.

– Добар дан, бако! Гладна сам као вук! Могу ли да ти
 помогнем?
 – Што да не! Иди до баште, убери ми једну главицу
 салате. После ћеш да се обучеш. Донеси ми и
 неколико цветова, да украсим сто. Данас је деки
 рођендан.

Маја обожава бакину и декину башту. Преко лета,
 немаш где да станеш од разног поврћа, воћа и
 цвећа. Има ту и ароматичног биља које бака
 користи да зачини јела. „У овој башти стварно има
 свега и свачега“, каже често бака и смеје се.

– Бако... Бако!
 – Шта је било?
 – Башта је
 уништена! Цвеће
 изгажено!

